

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

vstoupili jsme do měsíce května – měsíce lásky. Pod rozkvetlými stromy se zamilovaní lidé prvního máje líbají v nádherném podléhání odvěkému citu, bez něhož, jak všichni dobře víme, nelze žít. LÁSKA... stěžejní téma uměleckých děl, to nejvýznamnější, co nás potká mezi narozením a smrtí...!

Jsem nesmírně šťastný, že se právě našemu divadlu podařilo vskutku husarský kousek v získání autorských práv na první kontinentální uvedení hry „Zamilovaný Shakespeare“ autorů Marca Normana, Toma Stopparda a Lee Halla, která, jak asi víte z nádherného stejnojmenného filmu, pojednává o vzniku toho nejuzášnějšího dramatu, jaký byl kdy v historii lidstva o lásce napsán – „Romeo a Julie“. Kdo by tuto báseň neznal? I proto bude zajisté skvělým požítkem nechat se unést kouzelnou komediální hříčkou o možném vzniku této hry a tím i navíc vzdát hold geniálnímu básníku Williamu Shakespeareovi, jehož čtyřtýžší výročí úmrtí (23. 4. 1616) si v letošním roce připomínáme.

Sám jsem ji režíroval třikrát, a tak velmi dobře vím, jak mocný účinek má na své diváky. Kdo ji, byť jedinkrát, na jevišti viděl, nemůže se už nad smrtí vymanit z jejího myšlenkového i emocionálního bohatství. Romeo a Julie se zcela logicky stali celosvětovým symbolem nesmrtelnosti lásky.

Vždy, když se ocitnu ve Veroně, neopomenu navštívit v uličce Via Cappello dům č. 23 postavený ve 14. století, který je nazýván Casa di Giulietta, i když samozřejmě vím, že je to podfuk. Shakespeareova rodina Kapuletů v něm nikdy nebydlela. No a co...? O tom, že nejsem sám, kdo tomuto klamu s nadšením podléhá, svědčí zdi malého nádvoří s balkónem, které jsou popsány a pokresleny tak velkým množstvím symbolů lásky, až to bere dech. Připomenulo mi to jednu ze sekvencí kouzelného romantického filmu Richarda Curtise „Láska nebeská“, kdy zabírá kamerou nejprve jednotlivé páry a postupně násobí jejich počet dalšími a dalšími páry tak, až se nedají rozeznat detaily obličejů a v divákoví nad tou ve výsledku abstraktní mozaikou, o níž víme, že to na počátku byly konkrétní lidské tváře, neodbytně vzniká pocit, že je láska mezi lidmi nekonečná. V Casa di Giulietta pod balkónem jsou ještě různé přilepeny podobně nekonečné další tisícovky vzkazů zamilovaných. Trochu jsem se trápil tím, že jeden nápis, nebo vzkaz zničí jiný, ale bylo mi vysvětleno, že vždy, když už na stěnách nezbyvá ani jediné místo, stěny se z gruntu očistí a může se přes přísný zákaz kreslit, psát a vzkazovat nanovo... Je zde i Juliina socha, jíž provází krásná legenda. Ten, kdo pohladí její pravé ňadro, bude mít v životě štěstí... a tak je její pravé ňadro nádherně ohlazené milióny po štěstí v lásce toužících návštěvníků tohoto místa. Ani já jsem neodolal... A o tom, že si někteří své štěstí pojišťují i dalším pohlazením, svědčí i její ňadro levé.

Připomínám dva romantické filmy, jedno milostné drama a jistý dům ve Veroně proto, abych doložil, že láska se dotýká každé živé lidské bytosti bez výjimek, že je naší základní existenční nutností, bez níž nejsme „úplní“. Dovolím si však při oslavě lásky poznamenat, že „úplní“ nejsme ani bez divadla, které je jednoznačně naší biologickou potřebou.

Pojďme zkoumat oba tyto fenomény skrze divadelní zázraky a jako malou „ochutnávku“ připomínám, co o lásce napsal básník a divadelník Jiří Suchý:

Ach, ta láska nebeská
Ach, ta láska nebeská
Je jak něžné pohlazení
Které život v štěstí změnil
Ach, ta láska nebeská

Bez ní život šťastný není
Bez ní život šťastný není
Nemůže nikdy, nikdy být
A proč lásky políbení
Člověk nikdy nedocení
Ach, ta láska nebeská
Ach, ta láska nebeská...

Na shledanou se v obou hledištích našeho divadla s Vámi za všechny své kolegy těší při zkoumání lásky

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

KVĚTEN
2016

CENA 25,- Kč

13. prosince 2013 se ve Vyškově narodila
Barborka VITÁZKOVÁ

3. ledna 2016 se v porodnici na Obilním trhu narodil
Hugo HRBÁČEK

PARTNEŘI DIVADLA

William Allingham (1824 – 1898), irský učenec, spisovatel a básník anglického původu, jehož lyrika je plna místního koloritu a nekomplikovaně malebných, křišťálově průzračných veršů. Přátelil se s D. G. Rossetim, který také ilustroval jeho první básnickou sbírku. Jeho verše jsou dodnes citovány v mnoha jiných, žánrově velmi odlehklých dílech (kupříkladu ve filmu *Karlík a továrna na čokoládu* či v komiksu *Hellboy* nebo ve sci-fi Andrého Nortona). Dovolil jsem si pro Vás přeložit jeho báseň *On a Forenoon of Spring*.

Miroslav Macek

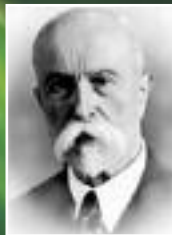
Předjaří

Už pro ten dnešní prosluněný den
rád naživu jsem, vnímám jeho krásu
jak byl by to ten nejlídnější sen;
pár mladých lístků chvěje se v tom času,
modř nebe nelze vnímat bez úžasu,
těž meze, stráně, kopec nejeden,
jak ze safíru; mli vedle jen
pak moře barvy stříbřitého vlasu.

Tu v čílu vlhké sítě rozplétám
a krávy vodím z jejich pastvy zpět,
těž předu přízi doma na zádveři,
pak na perutích vzlétám, když se zšeří
a naslouchám, jak drobný poeta,
té krásné písni. Umět ji tak pět!

„Lev je lvem i v kleci,
nestane se oslem.“

Tomáš Garrigue Masaryk
(7. března 1850, Hodonín –
14. září 1937, Lány),
první prezident
Československé republiky.

ANDREW LLOYD WEBBER
JIM STEINMAN

PÍSKÁNÍ PO VĚTRU

REŽIE PETR GAZDÍK

foto: Tino Kratochvíl

13. a 14. ČERVNA 2016

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

ČERT TĚ VEM

Evelína STUDÉNKOVÁ

Ukrást Evelíně Studénkové kus jejího volného času je docela kumšt. A není se co divit. Když se člověk podívá na výčet rolí, které má za sebou a především těch, ve kterých účinkuje v současné době, je to dlouhá řada. Jak sama říká, na nedostatek práce si teď rozhodně nemůže stěžovat, a mimo to je jako máma sedmiletého syna Toníka, který začal chodit do první třídy, také patričně vytížena v domácnosti. Ale pěkně po pořádku.

Jak vlastně zavál osud temperamentní a zřejmě i cílevědomou tmavovlásku, která se ráda směje a dokáže kolem sebe šířit pohodu, z českého horského městečka Vrchlabí do moravského Brna?

Původně to vůbec nevypadalo, že ze mě bude někdy herečka. Spíše jsem měla být asi předurčena k nějakým sportovním výkonům. Jezdila jsem závodně na běžkách, pak jsem začala se sportovní gymnastikou. Zároveň s gymnastikou jsem začala tancovat v souboru ve Vrchlabí a pak už to bylo ke kumštu přece jen mnohem blíž. I když to byl ryze amatérský soubor, jezdili jsme na soutěže, bylo to fajn a moc mě to bavilo. Když jsem pak končila střední školu, mám obchodní akademii, řešila jsem, kam na vysokou. A protože bych asi neudělala nikam přijímačky z matematiky, zůstávaly dvě možnosti. A to byly práva nebo umělecká škola. Podala jsem si přihlášku na JAMU i na ta práva. Na JAMU mě poprvé nevezali. Ročník vybíral pan Radek Baláš, nedostala jsem se tenkrát ani do druhého kola. Neodradilo mě to. Spíše naopak. Odjela jsem do Prahy, kde byla v Michli otevřená soukromá herecká škola. Pár pražských herců ji má. Ovšem to je jen tříleté studium. Tam jsem se však potkala s herečkou Jitkou Smutnou, která mě, dá se říci tajně, připravila na zkoušky na JAMU. V Michli jsem tedy byla rok a poté jsem už nastoupila na JAMU do ročníku k paní Zdeně Herfortové. Mými spolužačkami byly například i mé současné kolegyně Lenka Janíková, Mária Lalková, byla u nás v ročníku taky naše bývalá kolegyně Soňa Jányová, která je nyní ve Finsku, spolužákem byl i Vlado Volečko, který se už ale myslím na Slovensku herectví věnuje spíše okrajově.

Takže jste měla pod vedením paní Herfortové skvěle našlápnuto. A kdy jste se tedy setkala s těmi skutečnými prkny, o kterých se říká, že znamenají svět?

Brzo. Měla jsem asi štěstí. Už během druhého ročníku jsem začala hostovat v Městském divadle, to byla sezóna 2000 – 2001, kdy jsem čtrnáct dnů před premiérou naskočila do muzikálu Stanislava Moši a Zdenka Merty *Svět plný andělů*, což vlastně bylo moje první a tím taky nezapomenutelné profesionální vystoupení. Byla jsem tam ve sboru, občas jsme měli nějakou tu větičku. Jakou, to už si nepamatuji. Bylo výborné, že nás paní Herfortová, která nás – na rozdíl od některých jiných vyučujících – bez problémů k účinkování pouštěla. Byla zastáncem názoru, že čím víc získáme zkušeností mimo školu, tím líp. Dokonce nám i říkala, že když nás do školy přijímala, tak už to bylo s tím úmyslem, že nás přijímá pro tohle divadlo. Ostatně na našich přijímačkách byl přítomen i Stanislav Moša, který si už také vybíral typy do svého souboru. Potom už přišly *My Fair Lady (ze Zeliáku)* a pro mě nejdůležitější záskok do *West Side Story*. Nejprve jsem tam byla jako Bílá holka, takže jsem neměla ani větu, ale potom, kdy se jezdilo hodně na zájezdy, bylo potřeba dalšího záskoku v roli Čáry a to už bylo skvělé. I když to pak trumflý daleko větší postavy, určitě to byl můj zlom, roli jsem hrála 10 let, nejen v češtině, ale třeba i v angličtině a němčině. A významné to pro mě bylo i v tom, že jsem v té době taky dostala příležitost v podobě role v *Libertinovi*. To byla nejen krásná věc, ale i moje první činohra, na kterou vzpomínám zcela zásadně.

Vy jste ale přece vystudovaná muzikálová herečka.

To jsem, ale činohra mě jaksi od počátku lákala mnohem víc. A to mi zůstalo. Muzikál je hrozně těžká disciplína. Někteří činoherci to neradi slyší, ale myslím si, že je těžší než činohra. I když zde nejsme vyhranění a já jsem v muzikálovém souboru, tak přece jen stále víc myslím na činohru. Uvědomuji si, že kvalita muzikálu jde aspoň v našem divadle stále nahoru. A já vím, že nepatřím k těm velkým hlasům, které mají mnohé mé kolegyně. Moje parketa je spíše v těch takzvaných lidových muzikálech, jako byly třeba tituly *Cikáni jdou do nebe*, *Šumař na střěše* nebo *Jánošík*.

S Rastislavem Gajdošem
v komedii *Těžká Barbora*,
režie: Stanislav Slovák

Které role jsou vám bližší, komediální či tragické?

Nemám to vyhraněné. Vždycky to stejně za nás vybere někdo jiný. Každopádně tragédie se hraje líp než komedie. Je to paradoxní, ale trpět na jevišti je jednodušší, než lidi rozesmát. Teď jsme například dělali s Petrem Gazdíkem novou ko-

medii. Už jsem zažila kdysi i režiséra, který na soubor křičel, slabší povahy doháněl k slzám, a i když to bylo ve prospěch kumštu, nebyly to vždy nejlepší chvíle. Petr je laskavý elegant, který s námi diskutuje a pořád zřejmě žije a pracuje stylem, kterým opravdu dává najevo, že je jedním z nás, myslím tím jedním z herců. Ovšem osudových

Trpět na jevišti je jednodušší, než lidi rozesmát.

medii *Malý rodinný podnik* a z ní je patrné, že nejtěžší je vytvořit komedii tak, že se v ní hraje úplně navážno a až z výsledného celku se humor vyloupne přesně tam, kde má. Osobně nemám ráda komedie typu „kopání se do zadku“ a podobné prvoplánové, rádoby humorné, ale podle mě zcela stupidní scény. Mám štěstí, že mě něco podobného potkalo dosud jen velmi málo.
Jak se spolupracuje s Petrem Gazdíkem, tedy režisérem, který je herečky takřkajíc jedním z vás?

mužů divadla pro mě bylo hned několik – Stanislav Moša, Roman Polák, Stanislav Slovák a neposlední v řadě právě Petr Gazdík.

Jak lze skloubit práci vytížené herečky a mámy sedmiletého prvňáčka?

Někdy hodně těžko. Jsem ráda, že mám dost práce – a ne vždycky tomu tak bylo – ale někdy je toho opravdu až nad hlavu. Například v lednu jsem odehrála 29 představení *TITANICu* po sobě. A to už jde mateřský život dost stranou. Je to i psychicky náročné, když nedáte za celý měsíc

V muzikálu *Johnny Blue*,
režie: Stanislav Moša

ani jednou své dítě spát. Ovšem tento přístup hodně změnilo právě mateřství. Vždyť než jsem měla dítě, měla jsem běžně pětadvacet představení a vůbec mi to nepřišlo. Žila jsem skoro jen divadlem. Na mateřské jsem byla tři roky, do tempa jsem se dostávala postupně a je pravda, že takový „záhul“, jaký jsem měla v lednu, už dlouho nebyl. Svou roli možná hraje i moje znamení raka. Jsem rodinný typ a to se například projevuje i tak, že když mám půl nádrže v autě, nebo jen dvě role toaletního papíru, tak už je to problém. To jsou holt raci. A mimochodem, je nás tady s tímto znamením hodně.

Dokážete si představit život bez hrani?

I když je herectví moje profese, dokážu. Nechtěla bych sice dělat něco jiného, ale kdyby měl být můj projev takový, že by si mě přestali režiséři či autoři vybírat, pak bych asi hledala jinou profesi. Jakou, to vůbec nevím, ale nemám strach, že bych se nedokázala uplatnit i jinak.

Rodinu máte poměrně daleko. Přijedou se aspoň občas podívat na představení? A kde jste vlastně doma – ve Vrchlabí, nebo v Brně?

Pořád ještě se kamarádíme s kolegy ze zmíněného tanečního souboru, který jsem navštěvovala ve Vrchlabí při škole. Je to taková úderka kamarádek a ty sem pravidelně jezdí už od dob mých brněnských studií. A moji blízcí samozřejmě tu a tam taky. Ale je to přece jen skoro tři sta kilometrů. Tedy na naše podmínky kus světa. A kde jsem doma? Na to je těžká odpověď. Srdcem asi pořád v Čechách, ve Vrchlabí. Vždycky, když tam jedu, říkám, že jedu domů. Ovšem když se vracím do Brna, je to zrovna tak. Domov mám tam i tady.

A váš herecký sen?

Nikdy jsem o vysněné roli nepřemýšlela. Možná je to tím, že málo čtu, takže nemám tu představu a přehled, odkud bych vysněnou roli mohla čerpat. Ale rozhodně mě přitahují ruští autoři, zřejmě odkaz mých ukrajinských kořenů.

*Text: Miroslav Homola,
foto: Jef Kratochvíl*

*V muzikálu TITANIC,
režie: Stanislav Moša*

RODINNÉ STŘÍBRO

Jaroslav MATĚJKA

Pošťák fatalista. Pokud si myslíte, že pečlivost vyznavače razítek důvěřujícího přesnosti adres nejde s klidným „odevzdáním se osudu“ příliš dohromady, pak se seznámte s Jaroslavem Matějkou. Povídat si s ním je velmi příjemné, ale udělat s ním rozhovor je už docela oříšek. Posud'te sami.

Karel IV. v Noci na Karlštejně či třeba Selifan v Mrtvých duších. Přiznávám, z jeviště vás znám, ale marně jsem si hledala o vás nějaké podrobnosti. Ani jsem nedohledala, jestli jste z Brna či odjinud?

Kdepak, narodil jsem se a přišel do Brna z Plzně. **Jak se to stalo?**

Studoval jsem tady činoherní herectví na JAMU, dostal nabídku z Městského divadla Brno a zůstal. Už se mi do jiného města nechtělo. Měl jsem nabídky do Olomouce, Hradce, Ostravy, ale tady jsem si zvykl, je mi tu dobře a nechtěl jsem pryč. V angažmá jsem od roku 2008.

Jedna z vašich nejviditelnějších rolí je Romain Tournel v Broukovi v hlavě, kterou před vámi hrál Erik Pardus. Jaké to bylo naskočit do sehrané inscenace, která funguje jako hodinový strojek?

Nepříjemné bylo, že po Erikově předčasné smrti zavládl v divadle smutek, bylo to celkově nepříjemné období, a já měl pár týdnů poté alternovat s takovým člověkem a hercem a ještě komedii...

Ale jinak, já mám záskoky vlastně nejrůznější. Líbí se mi, když dostanu text, DVD, dáme jednu zkoušku a jde se rovnou na věc. Baví mě to, protože nemám rád moc nazkoušené věci, je mi bližší jemná improvizace. Což při záskoku vždycky trochu je, protože nikdo úplně přesně neví, co se stane. Záskoky v komedii, ty jsou úplně nejlepší.

Takže komedie je vám asi bližší než drama nebo dokonce tragédie?

Určitě, mám rád, když se diváci smějí a je to legrace. Nicméně není komedie jako komedie, určitě bližší je mi humor Horníčkovy, Svěrákovy, Duškovy, (Plzeň se nezapře), baví mě i třeba Oldřich Kaiser, ale ne „kopání do zadku“ a sprostěrný na první dobrou. Mám rád dvojsmysly.

Nezkoušel jste někdy něco jako Na stojáka?

V podstatě dělám něco podobného pořád. V Re-kabaretu s Jakubem Uličníkem a Jiřím Resslerrem tvoříme skupinu, která sází na mluvené slovo, píšu různé scénky pro různé akce, kde vystupujeme. Podobně jako je *Na stojáka*, existuje

v Brně *Na mikrofon*, což jsem si rovněž vyzkoušel. A podcenil. Přišel jsem tam vyloženě s tím, že budu improvizovat, ale nebylo to ono.

Vypískali vás?

Ne, to ne, ale sám se sebou jsem nebyl spokojen. Publikum nezabíralo a byl jsem si plně vědom, že kdybych měl připraveny nějaké pointy, bylo by to lepší. No, aspoň dobrá a důležitá zkušenost to byla. Všechny improvizace musíte mít dobře připravené.

Když máte tak rád improvizaci, byt' připravěnou, nevádí vám nechat se svazovat textem?

V běžném divadle obvykle improvizovat moc nejde, to je jasné. Musí to být nazkoušené, musejí existovat mantinely, nemůžete utéct z komedie do tragédie a naopak.

Obsazení, režie, výprava – to všechno se dá zvládnout, ale co s diváky, jak říká Václav Dušek...

Bez publika by to nebylo ono, takže tam být musí. Ale podle mě je divák součástí hry. Dokonce je moc dobré, když se do toho nějak zapojí, něco řeknou, mám rád, když průběh představení jakýmkoliv způsobem naruší. Třeba někdo odejde. Pak se vrátí. Jiný se napije, spadne to na zem...

To vám opravdu nevádí?

Ne, všechno, co je neočekávané, mě baví. Nemusí to být jen divák, může to být kamarád na jevišti. Cokoliv vybočí, když to nazkoušené nevyjde a jsou nervy, to mě baví. A někdy mě těší takové situace i vyhledávat.

Nebo vyvolávat?

Vyhledávat i vyvolávat. Jakmile si někde všimnu, že není vše jak má, nechávám to být a směřuji ostatní, aby to taky zaregistrovali a vydupali jsme z toho něco jiného, nového. To je na tom to nejhezčí.

Ale na to nemusí každý z vašich kolegů slyšet.

Ne a někdy to ani nejde, je nutné mít cit pro míru. Jen to občas děláme s těmi, o kterých vím, že jim to nevádí a kteří si sami rádi pohrají. Třeba s Bolkem Polívkou, ten to rád má, což bylo pro mě velmi příjemné zjištění. Že mistr jako on nelpí na tom, jak to bylo nazkoušené, ale spíš ponouká k tomu, aby se to porušovalo. A on sám je navíc mistr improvizace, je paráda pozorovat, co dokáže vymyslet na místě, bez přípravy.

Které ze svých dosavadních rolí v MdB si nejvíce ceníte?

Asi, jak jinak, těch v komediích, jako byly *Měsíční kámen*, *Brouk v hlavě*, *Tři sestry* – ty byly hezké, protože balancovaly na hraně mezi humorem a vážností. Taky *Mrtvé duše*... vždyť já toho tady zase tolik nemám (*smích*)!

Dokážete si představit, že byste nějakou roli odmítli? Bylo by to tady v divadle vůbec možné?

Možné by to asi bylo, ale jakou roli bych odmítl? Nedokážu si představit, co by to muselo být za text. Nevím, možná by spíš důvodem bylo, s kým bych měl pracovat, kdo by to režíroval. Pamatuji si ještě ze školy lidi, které jsem vyloženě nesnášel. Měli takové podivné umělecké ambice, bylo jim jedno, co se říká, ale hlavně, aby tam šlehaly plameny a herci byli pocákaní černou barvou. To nemám rád. Takže zahrál bych si asi cokoliv, ale záleželo by na tom, kdo to bude dělat.

Jaký typ režiséra vám vyhovuje nejvíce?

Hubenější, blonděák...

Takový, který má vše připravené do puntíku, nebo ten, který dává hercům hodně svobody?

Baví mě, když je možné při zkoušení každý den dělat něco jiného a věci se pořád mění. Když vás něco napadne a režisér je svolný k tomu, aby se to zkusilo. Když jsme zkoušeli *Krále Leara* s Bolkem Polívkou, to bylo přesně ono. Taky ne-

S Janou Musilovou v komedii *Brouk v hlavě*, režie: Gustav Skála

chtěl opakovat, chtěl pořád zkoušet něco nového. Vždyť se přece vždycky můžete vrátit k tomu nazkoušenému, ale takto se taky dá najít nová cesta, větší hravost. Takže nejvíce mi vyhovuje režisér, který má vše pod kontrolou, ale nechá vás klidně blbnout.

Jaké role máte teď před sebou?

Vůbec nevím. To se dozvím, až se vyvěsí ferman. Zkoušet bude opět Hanka Burešová, ale jestli mě obsadí, jsem nezkoumal. Nepídím se po tom, čekám, až se to objeví. Jsem tam, nejsem, je mi to jedno.

Úplně jedno vám to přece nemůže být.

Je mi to úplně jedno.

Ale když tam dlouho nebudete napsaný, tak můžete taky přijít o práci.

Až se to stane, tak se to stane a asi si pak tady nebudeme spolu povídat. Ale zatím pořád něco je.

Proč jste se rozhodl pro herectví?

Absolvoval jsem střední poštovní školu, jsem pošťák s maturitou. Původně jsem se však chtěl profesionálně živit fotbalem, ale ze zdravotních důvodů z toho sešlo. Vždycky mě bavilo blbnout, dělat voloviny a někde v hlavě jsem pořád měl

S Lucií Zedníčkovou v komedii *Jakub a jeho pán*, režie: Stanislav Moša

uloženo, že divadlo musí být hezké. Člověk si pořád hraje a někdo ho za to platí – pěkné zaměstnání, ne? A tak jsem se ve třidvaceti rozhodl, že to zkusím, abych ve třiceti nelitoval. Jeden starý herec, který měl chalupu vedle naší, mi ale vysvětlil: Divadlo? Na to musíš mít školu. Jestli chceš, já tě připravím. Na DAMU jsem prošvihl termín, tak jsem risknul JAMU, a vyšlo to.

Blíží se prázdniny, kam se chystáte?

Asi pojedu do Plzně. Nemám nic naplánovaného. Taky píšu takové skeče, které bych rád dokončil a nazkoušel.

Sám se sebou?

Ne, je to pro dva, ale ani ještě nevím, kdo bude ten druhý, ani jestli to bude kluk nebo holka.

Jaká je pro vás ideální forma odpočinku?

Být radostný uvnitř. A je jedno, jestli u toho třeba zrovna řídím auto. A být se svými nejbližšími. Nepotřebuji na to, abych se vyladil, jít do lesa. Odpočívat takto se dá přece i při práci. Snažím se prostě odpočinek zařadit do každodenních činností. I teď s vámi tady hezky odpočívám.

K fotbalu vás to netáhne? A sledujete ho?

Ke sportu ano, ale už jen lehce. Bojím se, aby mě někdo nenakopl. Někdy se podívám na nějaký zápas, ale je to spíš náhoda. Naplánováno v programu to nemám.

Vy asi nerad plánujete, že?

Vždyť se všechno pořád mění a stejně to nejlíp vyřešíte, až to nastane.

Nevadily vám bulvární články, které se objevily, když jste začal chodit s kolegyní Lucií Zedníčkovou?

Moc toho našťestí nebylo.

Docela jo, psali, že jste fešák.

To píšou o každém. Čvančarová je taky fešačka. Bartoška je taky fešák. Pojďme si říct, kdo není.

O někom se to fakt napsat nedá. Mělo by vás tedy potěšit, že jste se zařadil vedle Jitky Čvančarové a Jiřího Bartošky.

Tak jo. Pojďme si říct, že tohle se povedlo a že na tom celou dobu od JAMU pracuju, abych mohl vystupovat jako fešák. Tak to mám radost.

Text: (jih),

foto: jef Kratochvil, Tino Kratochvil

LELKOVÁNÍ

s Gabrielou KARMAZÍNOVOU

S Petrem Štěpánem v muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*,
režie: Stanislav Moša

Pohybují se jako kočky, pružně a elegantně. Tělo vytrénované pravidelným pohybem, obvykle bez gramu zbytečného tuku. Tanečnicki a tanečnice. Svým způsobem svébytná a samostatná skupina herců, kteří sice obvykle nebývají ústředními postavami plakátů premiérových inscenací, ale žádné muzikálové divadlo se bez nich neobejde. Jsou solí souboru, i když si to možná řada diváků ani neuvědomuje. Také dlouhonohá hnědovláska s modrými očima Gabriela Karmazinová, která je členkou tanečního sboru Městského divadla Brno už jedenáctou sezónu, vyznačuje na první pohled patrnou energií. A taky dobrou náladu.

Divadlo mi pomáhá plnit sny.

Být vedle vás musí být pro každého jednoznačně pohoda.

No taková pohoda to až tak vždycky není. Bývám nedochvilná, špatně se mi vstává. Rozhodně nepatřím k lidem, kteří se jednoduše probudí a už jsou ve víru nového dne, kdepak. Mně to trvá někdy i natřikrát, než se úplně proberu. *V souboru se o vás ví, že jste jedinou ženou ze*

všech, které v divadle hrají či tancují, jež spadla jízďe na motocyklu. Není divu, že máte ráda především jaro a léto. Na šestistovce Honda Hornet určitě trávíte především v těchto měsících hodně volného času. Sama? Spolujezdce neberete?

Nejraději zodpovídám vždycky sama za sebe a na motorce je to zvláště důležité. Takto jsem si to nastavila před pěti lety, kdy jsem si udělala na motorce řídicí pák, a tak to mám dodnes. A měnit na tom už nic nechci. Na motocyklu jsem byla nejdále v rakouských Alpách. Na tomto koníčku miluju nejen určitý adrenalin, ale především pocit svobody. Mimo přítele mi doprovod tu

a tam dělají i mužští kolegové z divadla. Jsem upřímná a bez obalu přiznám, že už jsem taky okusila, jaké to je spadnout. I když to nebylo s motocyklem, ale na skútru.

Ale jak se vlastně dostala k divadlu dcera tatínka automechanika, jejíž dědeček je myslivec a milovník přírody, a maminka je vášnivou rybařkou?

Úplně jednoduše a náhodou. Jako malá jsem dělala hodně sportu a moc mě to bavilo. Kanoistiku, závodně volejbal, také jsem trénovala moderní gymnastiku. Tenkrát k nám na základní školu přišla paní profesorka z taneční konzervatoře a vybírala děti nadané především sluchovým smyslem, pro které by mělo význam, aby se přihlásily k přijímačkám. Vybrala mě a dodnes si pamatuju, jak mě to nadchlo. Měla jsem tehdy naivní představu, že se tam bude pořád tancovat, a tak jsem doma tak dlouho otravovala, až mě k těm zkouškám poslali. Dodnes si myslím, že si stejně mysleli, že neprojdou přes všechna tři výběrová kola, ale stalo se. Přijali mě a já jsem se po osmi letech školy a jejím absolutoriu mohla přihlásit na konkurz do baletu Janáčkova divadla, kde jsem pak byla tři roky. Byla to těžká řehole, tak jak už balet sám o sobě je, ale byla to taky hodně důležitá příprava pro další účinkování, kterým nyní žiju v Městském divadle Brno.

Obvykle si skoro každý herec pamatuje první roli či první zkoušku, kterou na zdejší scéně zažil. Je to u tanečnicků také tak?

No aby ne. Do zdejšího divadla jsem se přihlásila na konkurz, nebylo to na konkrétní představení, hledali tenkrát nové lidi do zpěvohry a do baletu. Byla to nejen taneční role, ale měla jsme tam i svoji první repliku. Bylo to v představení *Ginger a Fred* a moje první věta, kterou jsem vůbec kdy na jevišti pronesla, byla: „A co se vám stalo?“ Od té doby už těch vět bylo samozřejmě mnohem víc. My zde nejsme jen tanečnicki, ale čas od času i zpíváme a vlastně hrát musíme umět taky. Tady je herecká složka – na rozdíl od čistého baletu, který je mnohem obtížnější než zdejší tancování – velmi důležitá i pro tanečnický, i když si to možná ani řada diváků neuvědomuje. Ta různorodost mě stále velmi baví a už mnohokrát jsem si uvědomila, že se mi vlastně splnil sen, kdy můžu dělat opravdu to, co mě baví. I když je pravda, že dodnes se cítím pevnější v kramflecích v tanci než v mluveném slově či zpěvu. I když zpívám hodně ráda.

Sama jste se označila za upřímného člověka. Takže jsou i některé stránky vašeho povolání, které životu nejen dávají, ale i ubírají?

Počkejte, musím přemýšlet. Ono jich tak moc zase nebude. Ale přece. Je to asi určitá svázanost, kterou toto povolání vyžaduje. To znamená, že jsem se musela podřídit pravidlům, jaké chod ex-

ponovaného divadla vyžaduje. Když mám kupříkladu od pondělí do čtvrtka každý den v deset baletní a taneční trénink, musím na něm být, i když bych si třeba ráda přispála, a podobně. Ale každé povolání nese určité povinnosti a dejme tomu i odříkání. Takže si vlastně nestěžuju na nic.

V činoherním či muzikálovém souboru se tu a tam šeptá o herecké rivalitě, i když nahlas to taky nikdo neřekne. Jak je to s rivalitou mezi tanečnickými? Tam asi není vůbec žádná.

A to se pletete. Je taky, i když možná ne tolik. Ale já na tom nevidím vůbec nic špatného. Každý z nás, herec či tanečník, je svým způsobem tak trochu exhibicionista. Rád se předvede, rád na sebe upozorní, že něco dovede, že je dobrý. Já si myslím, že to k naší branži patří, a kdyby to tak nebylo, byla by to asi taky i trochu nuda.

Když už je řeč o tom předvádění se, které role vám z pohledu tanečnice nejvíce utkvěly v hlavě?

Hodně tancování, které mě moc bavilo, bylo třeba v inscenaci *Josef a jeho pestrobarevný plášť*, miň tancování, ale zase jiný styl, byly *Čarodějky z Eastwicku*, skvěle jsou *Kočky*, kde mám roli Exotiky. Zapomenout se nedá ani na *Flashdance* či *DUChA*. Hodně smyslná a peprná byla právě *Ďáblice z Čarodějek*, kdy jsem měla rohy a ocas. Hodně zajímavé bylo sledovat v hle-

V muzikálu *Ginger a Fred*,
režie: Roman Meluzín

dišti například páry, které se při představení držely za ruce. Když na jevišti vletly d'áblice, pánové obvykle své protějšky pustili a věnovali většinu pozornosti jen dění na scéně. Pro mě nezapomenutelný a myslím, že i hodně zvláštní a originální, byl kostým plameňáka v *Ptákovinách podle Aristofana*. Nahoře jsem byla celá v pravé kůži, spodek tvořila bohatá sukně. Pro diváky to myslím byl přitažlivý pohled, i když jsem se v tom dost potila.

Co na takové odvážnější postavy říká váš přítel, který není z branže? A kdyby to role vyžadovala, vystupovala byste i nahá?

Přítel byl od prvopočátku našeho vztahu upozorněn, že divadlo vyžaduje od účinkujících leccos, a myslím, že si nejen zvykl, ale především ví, že to tak prostě je a nevádí mu to. No a i když to i některé role doslova vyžadují, vždyť zde hrajeme například úspěšné *Donaha!*, tak mě by žádná role z šatů do podoby, jak mě pánbůh stvořil, nedostala.

Co je vlastně na tancování – mimo fyzické dřiny samozřejmě – nejobtížnější?

Jednoznačně je to vždy uspokojení požadavků a představ choreografa a režiséra. A i když to tak

nevypadá, není to vždycky úplně jednoduché, aby nakonec byl výsledek takový, jaký má být. Vzpomínám si například na představení *Očistec*, které dělala choreograficky Hana Kratochvilová, tanečníci v něm mezi sebou svedli jako černé a bílé figury šachový souboj na obří šachovnici. Museli jsme předvést tancem šachový zápas, ve kterém jsme sice tančili, ale současně jsme museli zachovat dojem figurky. Ne, nebylo to jednoduché, ale nakonec jsme to myslím zvládli. A v každém případě to bylo i z profesionálního hlediska velmi zajímavé. Zvláště pro mě, která vůbec šachy hrát neumím (*smích*).

A kde odpočívá tanečnice, když to není zrovna v sedle motorky?

Moc rádi chodíme s přítelem do lesa. Ty geny mám zřejmě trochu po dědečkovi, který byl myslivec. Takže nám při procházkách dělá společnost lovecký pes – výmarský ohař, kterému jsme nedávno pořídili společníka – čtyřměsíční čivavu. A s nimi se snažíme být co nejvíce. A pokud to vyjde, ráda bych jela k moři. Ale ne na motorce.

Text: Miroslav Homola,
foto: Jef Kratochvil, Tino Kratochvil

Obyvatelé Bristol City z Ostrava pokladů,
režie: Stanislav Moša

HRAJEME

Joseph Kesselring:
JEZINKY A BEZINKY

Byl to Jan Werich, který tuto hru viděl na Broadwayi a který ji nechal přeložit a uvést v Čechách v roce 1958. Důvodem jeho nadšení byl fakt, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nasmál...! Tedy právě jemu jsme dnes vděční za to, že se můžeme i my bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, jejíž děj se odehrává v milém a pohodlném domě, z jehož stěn dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě starší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy, přijemné a pohostinné slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno... V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé! A tak, když tety navštíví jejich synovec Mortimer, nestačí se divit...

Režie: Petr Gazdík
Hrají: Zdena Herfortová, Jana Gazdíkova, Martin Havelka, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Evelína Kachlířová, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec, Tomáš Sagher, Michal Isteník a Robert Urban.

Xavier Naidoo, Markus Heitz, Michael Herberger,
James Krüss:

PRODANÝ SMÍCH
magický muzikál

Státní divadlo v německém Darmstadtu uvedlo 17. listopadu 2013 v režii Stanislava Moši světovou premiéru muzikálu *Timm Thaler*. Dílo vzniklo na motivy stejnojmenného románu Jamese Krüsse, který vyšel i v českém jazyce pod názvem *Prodáváný smích*. Patnáctiletý chlapec Timm Thaler, který je známý pro svůj typický křehký, osvěžující, šťastný dětský smích, učiní v existenční nouzi nešťastnou dohodu s baronem Tretschem, kterému prodá svůj smích a získá tak možnost vyhrát každou sázku. Timm se rychle stane nejbohatším člověkem na světě, avšak šťastný není. Schází mu právě jeho smích. Rozhodne se tedy získat ho zpátky... Následuje dobrodružná cesta, plná nástrah, zrad, úskalí, přátelských pomoci, neochvějně lásky i konečného vítězství brilantní inteligence nad samotným dablem. Hudební skladatel Xavier Naidoo je dnes jedním z nejpoužívanějších německých hudebních skladatelů. Skutečnost, že byl Stanislav Moša osloven, aby se svým týmem – dirigent Dan Kalousek

a choreografka Aneta Majerová – zrežiroval světovou premiéru tohoto díla, (obdobně jako to bylo s muzikálem *Papežka*), svědčí o evropském věhlasu jeho práce i o úctě, které se těší činnost jeho kolegů. Inszenace bude představena našemu obecenstvu v české premiéře a zároveň jako prvé uvedení po premiéře světové.

Režie: Petr Gazdík
Hrají: Jan Brožek nebo Jonáš Florián, Martin Havelka nebo Petr Gazdík, Lucie Bergerová nebo Viktoriá Matušová, Lukáš Janota nebo Jiří Mach, Barbora Remišová nebo Eliška Skálová, Lenka Bartolšicová nebo Moníka Světnicová a další.

Peter Stone, Maury Yeston:
TITANIC

V roce 1997 měl na Broadwayi premiéru muzikál inspirovaný osudem nejslavnější námořní katastrofy všech dob. Muzikálový titul *Titanic* vyhrál pět Cen Tony, včetně té za nejlepší muzikál! Jeho první uvedení zaznamenalo přes osm set repríz a zatím byl přeložen do šesti jazyků. Autoři vypovídají o tom, co dvacáté století lidstvu přineslo v oblasti technického pokroku, který je zde konfrontován s velkými třídními rozdíly společnosti i se soukromými životy každého konkrétního jednotlivce. Příběh divadelní verze známé události tvoří vedle zaštiťujícího tématu údajně nepotopitelné lodi osudy skutečných lidí – posádky, cestujících, reálných i smyšlených postav. Setkáváme se tedy s kapitánem E. J. Smithem, lodním konstruktérem Thomasem Andrewsem, hlídajícícm Frederickem Fleetem či telegrafistou Haroldem Bridem, jejichž reálné životy jsou zde provázány s vyprávěním o běžných pasažérech, mezi nimiž jsou zástupci všech tříd – tři mladé Irky toužící v Americe najít své štěstí, obchodníci, kteří se chtějí dostat mezi společenskou smetánku, a konečně i oni výstřední milionáři, kteří si nemohou takovou událost, jako je vyplutí největší lodi na světě, nechat ujít. Mozaika těchto drobných lidských osudů tvoří celkový obraz silného příběhu, který si vždy při vzpomnutí na zkázu Titanicu připomínáme. Muzikál jsme uvedli v české premiéře!

Režie: Stanislav Moša
Hrají: Jiří Horký nebo Zdeněk Junák, Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Petr Gazdík nebo Karel Škarka, Zdena Herfortová nebo Erika Kubáková nebo Moníka Světnicová, Markéta Pešková nebo Barbora Remišová nebo Eliška Skálová, Jan Brožek nebo Marek Kolář a další.

PROGRAM KVĚTEN

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

Činoherní scéna

Hudební scéna

1.5. ne 18.00 Malý rodinný podnik	5.5. čt 19.00 Prodaný smích	C4
2.5. po 19.00 Malý rodinný podnik	6.5. pá 14.00 Prodaný smích	
3.5. út 19.00 Malý rodinný podnik	6.5. pá 19.00 Prodaný smích	A5/AB5
4.5. st 19.00 Charleyova teta	7.5. so 19.00 Prodaný smích	P
5.5. čt 18.00 Charleyova teta	8.5. ne 19.00 Prodaný smích	D/E7
8.5. ne 18.00 Dokonalá svatba	9.5. po 18.00 Prodaný smích	SP
9.5. po 19.00 Dokonalá svatba	10.5. út 19.00 Prodaný smích	C2/E2
10.5. út 18.00 Podivný případ se psem	11.5. st 19.00 Prodaný smích	A3/AB3
11.5. st 19.00 Brouk v hlavě	12.5. čt 19.00 Prodaný smích	A4/AB4
12.5. čt 18.00 Splašené nůžky	13.5. pá 19.00 Prodaný smích	C5/E5
13.5. pá 19.00 Splašené nůžky	14.5. so 19.00 Prodaný smích	A6/AB6
15.5. ne 18.00 Sugar! (Někdo to rád horké)	15.5. ne 14.00 Prodaný smích	
16.5. po 19.00 Sugar! (Někdo to rád horké)	15.5. ne 19.00 Prodaný smích	
17.5. út 18.00 Vrabčák a anděl	16.5. po 19.00 Prodaný smích	A1/AB1
18.5. st 19.00 Vrabčák a anděl	17.5. út 19.00 Prodaný smích	A2/AB2
19.5. čt 19.00 Malý rodinný podnik	18.5. st 18.00 Prodaný smích	
20.5. pá 19.00 Malý rodinný podnik	20.5. pá 19.00 TITANIC	
21.5. so 19.00 Splašené nůžky		
22.5. ne 19.00 Jméno	21.5. so 14.00 TITANIC	
23.5. po 19.00 Jméno	21.5. so 19.00 TITANIC	
24.5. út 19.00 Malý rodinný podnik	22.5. ne 14.00 TITANIC	
25.5. st 19.00 Skleněný pokoj	22.5. ne 18.00 TITANIC	
26.5. čt 18.00 Skleněný pokoj	23.5. po 19.00 TITANIC	
27.5. pá 16.00 Amundsen kontra Scott	24.5. út 18.00 TITANIC	
27.5. pá 18.00 Amundsen kontra Scott	27.5. pá 19.00 Tisícročná včela	Divadlo A. Bagara, Nitra
28.5. so 18.00 Otec, Matka	28.5. so 19.00 Na skle malované	Městské divadlo Zlín
29.5. ne 14.30 Perníková chaloupka	31.5. út 20.00 Das Schloss / Zámek	Theater Bremen, Německo
30.5. po 19.00 S úsměvy idiotů		
31.5. út 18.00 Dalskabáty hříšná ves		

Činoherní scéna

Hudební scéna

1.6. st 19.00 Charleyova teta	2.6. čt 19.00 DUCH	zadáno
3.6. pá 19.00 Malý rodinný podnik	3.6. pá 18.00 DUCH	PP1
4.6. so 19.00 Malý rodinný podnik	4.6. so 18.00 DUCH	PPP/P18
5.6. ne 19.00 Malý rodinný podnik	5.6. ne 14.00 DUCH	
6.6. po 19.00 Malý rodinný podnik	5.6. ne 18.00 DUCH	
7.6. út 19.00 Jméno	7.6. út 19.00 Johnny Blue	A2016/M2016
8.6. st 19.00 Jméno	8.6. st 19.00 Johnny Blue	R2016/X2016
9.6. čt 19.00 Jméno	9.6. čt 19.00 Johnny Blue	T2016/Z2016
10.6. pá 19.00 Brouk v hlavě	13.6. po 19.00 Pískání po větru	
11.6. so 19.00 Brouk v hlavě	14.6. út 18.00 Pískání po větru	
12.6. ne 19.00 Splašené nůžky	20.6. po 19.00 Flashdance	
13.6. po 19.00 Splašené nůžky	21.6. út 19.00 Flashdance	zadáno
14.6. út 19.00 Splašené nůžky	22.6. st 19.00 Flashdance	
15.6. st 19.00 Dokonalá svatba		Flashdance
16.6. čt 19.00 Jezinky a bezinky	Biskupský dvůr	
17.6. pá 19.00 Jezinky a bezinky	27.6. po 20.30 Noc na Karlštejně	
19.6. ne 19.00 Jezinky a bezinky	29.6. st 20.30 My Fair Lady (ze Zelnáku)	
23.6. čt 19.00 Vrabčák a anděl	30.6. čt 20.30 My Fair Lady (ze Zelnáku)	
26.6. ne 19.00 Splašené nůžky	1.7. pá 20.30 My Fair Lady (ze Zelnáku)	
27.6. po 19.00 Splašené nůžky	3.7. ne 20.30 Radúz a Mahulena	
28.6. út 18.00 Splašené nůžky	4.7. po 20.30 Radúz a Mahulena	
Biskupský dvůr		
17.6. pá 20.30 Radúz a Mahulena	5.7. út 20.30 Radúz a Mahulena	
18.6. so 19.00 Radúz a Mahulena	6.7. st 20.30 Radúz a Mahulena	
19.6. ne 20.30 Radúz a Mahulena	8.7. pá 20.30 Mendel aneb Vzpouza hrášků	
20.6. po 20.30 Radúz a Mahulena	9.7. so 20.30 Mendel aneb Vzpouza hrášků	
21.6. út 20.30 Radúz a Mahulena	10.7. ne 20.30 Mendel aneb Vzpouza hrášků	
22.6. st 20.30 Radúz a Mahulena		
24.6. pá 20.30 Noc na Karlštejně		
25.6. so 20.30 Noc na Karlštejně		
26.6. ne 20.30 Noc na Karlštejně		

Andrew Lloyd Webber, Jim Steinman:
PÍSKÁNÍ PO VĚTRU

Představovat našim divákům muzikálového krále Andrew Lloyd Webbera opravdu není nutné. Vždyt značnou řádku jeho světových hitů jsme již měli možnost uvést i v našem divadle. Za všechny připomeňme alespoň *Jesus Christ Superstar*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Evita* či *Kočky*. Od nové sezóny ozdobil náš repertoár další titul z dílny tohoto mága hudebního divadla. *Pískání po větru* je muzikál inspirovaný stejnojmenným filmem z roku 1961, který se stal především v anglosaském světě velmi oblíbeným. Filmový scénář vznikl podle novely Mary Hayley Bellové a byl nominován na pět britských filmových cen. Vypráví příběh tří farmářských dětí z Louisiany, které ve stodole náhodou narazí na záhadného muže, a ovlivněny příběhy, které poslouchají v nedělní škole, ho začnou považovat za Ježíše Krista. Ve skutečnosti ovšem muže hledá policie, ale děti se všemožně snaží mu pomoci a dále ho ukrývají. Děj je splétán nevinným světem dětí s cynickým světem dospělých a je emotivním příběhem, v němž se představitost střetává s realitou. Touto inscenací navazujeme i na naši dlouholetou systematickou práci s dětskými interprety.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Petr Gazdík, Eliška Skálová, Dušan Vítáček, Viktória Matušová, Tomáš Sagher, Jiří Mach a další.

Karel Cón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

MENDEL ANEB VZPOURA HRÁŠKŮ

Johann Gregor Mendel – jeden z mála skutečných géníů, kterými se Brno může chlubit a kterými se právem chlubí. Ctihodná a důstojná persona, vědec, zakladatel moderní genetiky, opat starobrněnského kláštera. Trio Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán (které pro Městské divadlo Brno a Biskupský dvůr připravilo už zpěvohru *Baron Trenck* a „činoherní balet“ *Cyryl a Metoděj*) se však nevydalo v divadelním líčení Mendelova života cestou seriózního pomníku, důstojného hesla z encyklopedie. Společně se skladatelem Karlem Cónem stvořili „starobr-

něnskou operetku“, která svůj základ čerpá v příznaně divadelní „hře na Mendela“ – a odhodlali se podívat na život brněnského velikána při vši úctě se zdravě drzou nadsázkou. Slovy recenzenta Lubomíra Marečka, „*divák si užije legrace, ale i něco melodramatických scén, pocítí dotek historie i autorské fikce a nadsázky, prostě jak to už v operetkách bývá. Zábava je tady na prvním místě.*“

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Milan Němec, Lukáš Janota, Andrea Zedlová, Zdeněk Junák, Dušan Vítáček, Ladislav Kolář, Jiří Ressler a další.

Simon Mawer, Stanislav Moša:
SKLENĚNÝ POKOJ

Celý svět obdivuje krásně čtivé a moudré romány současného britského spisovatele, který je navíc zcela výjimečně spjat s naším městem. Jeho román *Skleněný pokoj* byl nominován na nejpřesvědčivější britskou literární cenu – The Man Booker Prize. Představuje nám osudy Liesel a Viktora Landauerových, kterým slavný architekt postaví moderní vilu s ohromným skleněným pokojem. Vila vejde do dějin architektury jako „vila Tugendhat“. Autor se však zabývá mistrovským způsobem i odvčným lidským tématem o hledání štěstí. Zdá se, že k němu dvěma bohatým manželům obdařeným zdravými dětmi nic neschází, ale jak to v životě bývá, není tomu tak. Jejich osobní život se stává hlavním hrdinou v onom „skleněném pokoji“, fenoménu světové architektury, kolem něhož procházejí evropské dějiny od třicátých až do devadesátých let. „... *skleněný prostor se stával Skleněným snem, snem, který se hodil k atmosféře nového státu, v němž žili, státu, kde nebylo podstatné, kdo je Čech, kdo je Němec a kdo Žid, kde vládla demokracie a kde věda a umění společně usilovaly o to, aby přinesly štěstí všem...*“

MdB uvedlo Mawerův román ve světové premiéře na jevišti Činoherní scény v divadelní adaptaci Stanislava Moši.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Hana Kovářiková nebo Pavla Vítázková, Petr Štěpán, Ivana Vaňková, Michal Isteník, Svetlana Janotová, Rastislav Gajdoš, Radka Coufalová, Igor Ondříček, Jiří Mach a další.

světová soutěž OHŇOSTROJŮ s festivalem zábavy v Brně

B | R | N | O |

 Jihomoravský kraj

 NID & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

 CzechTourism

BRNĚNSKÁ PŘEHRADA	4.6.		IGNIS BRUNENSIS TEAM • Česko – Německo
BRNĚNSKÁ PŘEHRADA	8.6.		PRIVATEX PYRO • Slovensko
BRNĚNSKÁ PŘEHRADA	11.6.		EUROPLÁ • Španělsko
BRNĚNSKÁ PŘEHRADA	15.6.		MACEDOS PIROTECNIA • Portugalsko
HRAD ŠPILBERK	18.6.		FLASH BARRANDOV SFX • Česko

začátky ve 22:30 • hudba k ohňostrojm – Rádio KISS Hády 88,3 fm

BRNO – MĚSTO UPROSTŘED EVROPY
... festival zábavy pod hrady Špilberk a Vevří

www.ignisbrunensis.cz

PARTNER FESTIVALU ZÁBAVY

V OSLNĚNÍ

Adam a Josef GAZDÍKOVÍ

Věkově je dělí tři měsíce, přesto odmalička vyrůstají společně skoro jako dvojčata. Osmiletí Adam a Josef Gazdíkovi jsou nerozluční parťáci, kteří pohromadě tráví prakticky veškerý čas: chodí do stejné školy, sedí v jedné lavici, mají stejné záliby, a už společně pronikli i na

My si nezávidíme, jsme přece bráchové.

divadelní prkna. Pod vedením a po boku tatínka, herce a režiséra Petra Gazdíka, si zahráli hlavní dětské role v muzikálu *Pískání po větru*. Nejnověji zkouší i v připravovaném muzikálu *Prodaný smích*. Umělecké geny přitom podělili z obou stran: maminkou staršího Adámka je bývalá tanečnice Městského divadla Brno Petra Brančová, maminkou Josífkova muzikálová herečka stejného divadla Ivana Vaňková.

Pamatujete si, kdy jste byli poprvé v divadle?

Adam: Nás sem přinesli už v peřince.

Josef: Byli jsme tady hned, jak jsme se narodili.

Táta nám ukazuje z toho i fotky, jaký to bylo.

Ale to si asi nemůžete pamatovat.

J: Byli jsme úplně maličci, takže ne.

A: Ale pak se nám tady strašně líbila masožravá kytka (muzikál *Kvítek z horroru*, režie Petr Gazdík, premiéra 21. května 2011, pozn. red.).

J: Nebo *Bídníci*.

Odtamtud si už asi prvně pamatujete i na tátu, že?

J: Jo. Ale viděli jsme předtím už *Ježíše*, kdy ukřížovali Duška (Dušan Vitázek, pozn. red.), a jak na začátku v *Bídnících* táta zpívá u kříže, tak jsme se báli, že ho taky ukřížují.

Jak vám je, když vidíte, že táta na jevišti umírá?

J: Když jsme byli malí, tak nás to trošku stresovalo.

A: Báli jsme se, že ho fakt zabijou. Ale teď, když už jsme větší, tak víme, že je to jenom jako.

Který muzikál máte nejradši?

Oba: *Bídníci*. A *Jekyll a Hyde*. Ten se už nehraje, ale možná zase bude.

J: A taky se nám líbila *LILI*. Ale ta se už nehraje.

A: A mně se líbí *Pískání po větru*, protože tam hraju.

Tam hrajete oba a střídáte se.

Oba: Jo, to nás moc baví.

A teď zkoušíte další muzikál *Prodaný smích*.

J: Zatím ještě nezkoušíme, protože tam máme malou roli a moc tam nemluvíme. Takže začneme zkoušet, až se to bude aranžovat.

A: Není to malá role, je to vlastně hlavní role.

J: Hlavní ne, to je až velkej Timm Thaler. My hrajeme toho malýho.

S kým si v divadle nejvíc rozumíte?

J: Třeba s Dušanem (Dušan Vitázek, pozn. red.). S tím se známe odmala.

A: Fajn je taky Láry Kolář.

Premiéru *Pískání po větru* odehrál Josífek. Nezávidíš jí mu to?

A: My si nezávidíme, jsme přece bráchové! Prostě se to tak nějak rozhodlo, a já jsem hrál v neděli. A potom jsem zase třeba odehrál víc repríz za sebou já. Jak to vyšlo.

A nezávidí vám ani spolužáci ve škole, že můžete být někdy místo vyučování na zkouškách v divadle?

J: Je pravda, že při zkouškách na *Pískání po větru* jsme tři měsíce nebyli ve škole.

A: Asi nám to trochu závidí.

J: Hlavně je zajímavá, kolik vyděláváme peněz.

A: Ale my jim to nikdy neřekneme. Slíbili jsme to tátovi. O penězích se nemá mluvit.

A co si za honoráře kupujete?

A: Nic, my si to šetříme.

J: A až budeme velký, tak si za to postavíme dům.

A: Dům už máme.

J: Tak něco, kde bychom bydleli všichni společně a my bychom se tam mohli o všechny starat. A vrátit jim to, jak se teďka starají o nás.

Neomrzí vás, když už vidíte stejný muzikál po-několikáté?

A: Nás to baví strašně moc! My známe všechny muzikály nazpaměť.

S Petrem Gazdíkem na slavnostním Galavečeru smíchu, GRAND festival smíchu Pardubice 2016

A: Spíš naše mámy jsou.
 J: Ale táta taky někdy dovede být. Když ho roz-
 zlobíme, tak i zakřičí.
Co vás jinak baví kromě divadla?

A: Nás baví skoro všechno. Kromě školy.
 J: Tam se nudíme, protože nás to už rodiče
 všechno naučili, když jsme byli malí. A my už
 tam teď jenom opakujeme to, co už umíme.

Baví vás nějaký sport?

Oba: Hrajeme golf.

A: S tátou chodíme na Kaskády. Nejvíc o ví-
 kendu. Ale zrovna dneska máme taky trénink.

J: A taky máme lego. Ale to už nás tak moc ne-
 baví, jen když jsme byli menší.

A: A baví nás auta nebo vrtulníky na dálkový
 ovládání. Lítáme s tím doma po pokoji, přes
 sebe.

**Když jste tak často spolu, nelezete si někdy na
 nervy?**

J: No, tak někdy se taky pohádáme.

A: Ale máme se pořád rádi.

*Text: Lenka Suchá,
 foto: jeř Kratochvil*

J: My jezdíme každý rok s tátou všichni k moři.
 A on tam ty muzikály překládá. A řekne nám
 všechno, jak to je, takže to známe už odtam.

Baví vás víc zkoušení nebo hraní?

A: Zkoušení je zábava, ale hraní je ještě lepší.
Míváte vůbec někdy trému?

A: Nemáme, nás to baví.

J: My ani nevíme, že tam ti lidi jsou.

Chcete být profesionálními herci?

Oba: Ano, chceme! Půjdeme na konzervatoř jako
 táta. A pak chceme hlavně hrát.

Je na vás táta přísný?

*S Dušanem Vitázkem a Vendulou Mrkvicovou
 v muzikálu Pískání po větru,
 režie: Petr Gazdík*

LÉTO 2016
 NA DVOŘE MĚSTSKÉHO DIVADLA
Městské divadlo Brno
 Lidická 12 www.divadelnidvur.cz

GULÁŠ FEST **PARK LUŽÁNKY**
2. ročník **TENIS PUB**
14.5. 2016
www.gulasfestbrno.cz

DĚTSKÝ DEN
MERLIN'S KINDERWELT
4.6. 2016 **8. ročník**
www.detskydenbrno.cz

Pátek 24. 6. od 14:00
16:00 LAURA a JEJÍ TYGŘI
 18:00 Cooking Show "PASTRAMI"
 19:00 Povídky o pivu / ohřev
 19:30 Ukulele Troublemakers
Sobota 25. 6. od 11:00
 11:00 Moderátor + reprodukováná hudba
 13:00 Muzikálová vystoupení MIB
 14:00 Cooking show BUBBLERY
15:00 LIDOPOP
 16:30 Povídky o pivu / ohřev + akce
 17:30 Maxijedlík Jarda Němec
 18:00 + 19:00 + 20:00 + 21:00 Pivní akce
19:30 Kabát revival
 21:00 Povídky o pivu / ohřev + akce
 22:30 DJ a reprodukováná hudba

PIVNÍ FEST
24. a 25. 6. 2016
6. ročník www.pivnifestbrno.cz

LETNÍ KINO **6. ročník**
 od 1. července
 do 28. srpna 2016
www.letnikinobrn.cz

LETNÍ KINO

EVANGELIUM O MARIÍ

(...) Režisér Stano Slovák se v režijním oboru již zdárně zabydlel. (...) Velmi dobrým spolupracovníkem mu byl choreograf Michal Matěj, zejména v davových scénách. (...) Za pozornost stojí světelný design Davida Kachlíře, který na-

bídl doslova čarování, včetně ohňů, a hlavně důmyslné použití laserových efektů (zejména scény Zmrtvýchvstání Ježíše a Nanebevzetí Panny Marie). Scénické projekce nejen vhodně zapadají, ale výrazně podtrhují děj (zejména projekce stránek starého písma, pravděpodobně Evangelia). Milan Vorlíček, sound designer, sladil zvuk orchestru se zpěvem z portů na vysoké úrovni. Jednoduše řečeno, okořenil představení zvukem uchu lahodícím. Nutno podtrhnout, že nenajdeme v České republice scénu, která může nabídnout tak dokonalé technické zázemí. (...) Podobně jako technická složka, tak i celý herecký soubor Městského divadla podává ustálené vynikající výkony. Ze souboru číší hrdost a po-

kora k svému divadlu. (...) Jan Petra Štěpána vystupuje coby průvodce příběhem. (...) V paměti zůstane scéna duetu s Ježíšem (Jozef Hruškoci) a jeho milosrdenstvím. Josef (Jiří Mach) představuje stabilní prvek Svaté rodiny. Andrea Zelová jako Mladá Marie se drží obyčejné ženské roviny. V příběhu o Ježíši ani jiná nemohla být. Vyzařuje z ní klid a pohoda. (...)

*Josef Meszáros,
www.scena.cz, 14. 3. 2016*

JEŽÍŠ SEM, JEŽÍŠ TAM. ALE CO MARIE?

(...) Andrea Zelová v roli Marie se bombastickým způsobem vyrovnává s náročnými party, Dušan Vitázek coby Jan má na svých bedrech kromě náročnosti písní naloženu vypravěčskou funkci, která ho vůbec nenechává vydechnout. Slovákova režie ví, kam směřuje. Proniknutí do *Evangelia* se daří zejména díky souhře nadupaného orchestru s komplexním využitím scény souznějící se sladěnou company. Díky sehranosti se lze bez bázně a hany zaměřit na prožitky matky, která musí pohlížet na syna nesoucího všechnu tíhu světa. (...)

*Klára Tesařová,
Kult, duben 2016*

EVANGELIUM O MARIÍ – MAĎARSKÁ ROCKOVÁ OPERA POPRVÉ V ČESKÉ REPUBLICE

(...) Maďarská rocková opera se v Brně poprvé hraje s živým orchestrem (instrumentace a hudební materiály jsou dílem Karla Cóna), což hudebnímu vyznění významně pomáhá. Stejně jako skvělý sound design (pod zvukovou režii je podepsán Milan Vorlíček). Městské divadlo Brno opět využilo novou techniku a ještě zvýraznilo rockové prvky v hudbě, které u rockové opery tvoří základ, a to i přesto, že *Evangelium o Marii* si rozhodně nevystačí pouze s nimi. László Tolcsvay je ostatně multižánrový skladatel a v jeho rockové opeře tak zaznívají i velké sólové muzikálové árie či náznaky vážné hudby. Na představiteli hlavních rolí tak po pěvecké stránce klade skutečně vysoké nároky. (...) Vypravěč Jan Evangelista ze scény v podstatě nesleze, příběh zahajuje, provází jím, lituje a obdivuje Marii či s nadšením naslouchá Ježíšovu kázání. Právě jeho obsazení je bezpodmínečně nutné dobře trefit. A režisérovi Stanislavu Slovákovi se to podařilo. Na premiéře se v této roli představil Petr

Štěpán, který byl výbornou volbou. S jeho hereckými schopnostmi mu jeviště bezpodmínečně patří i v okamžicích, kdy mu sekunduje početná company, je pozorným posluchačem i poutavým vypravěčem a velmi dobrý je i jeho pěvecký projev. (...)

Iva Bryndová, www.musical.cz, 1. 4. 2016

JEŽÍŠŮV PŘÍBĚH POHLEDEM MATKY

(...) Scéna Jaroslava Milfajta je na první pohled jednoduchá, ale dosti členitá, tvoří ji schodiště s patrem umístěné na točně. Také kostýmy, jejichž autorkou je Andrea Kučerová, nejsou nijak složité a kombinují v sobě historizující prvky s moderním oblečením. (...) Nevíravá, ale přesto efektivní je světelná režie Davida Kachlíře. (...) Autorem hudby je László Tolcsvay, což je skladatel multižánrový a na brněnském muzikálu to je poznat. Najdeme v něm jednoduché písně, které mají potenciál stát se hitem (*Ježíši, uč nás lásce*), srdceryvné árie, ale i náznaky vážné hudby (*Zdrávas, Mária* v podání archandělského sboru) až po rockovou vypalovačku, které šmrnc dodává „chraplák“ Jakuba Zedníčka, jenž hraje Heroda. Každý si tu může najít svůj oblíbený kousek. (...) Za zmínku jistě stojí i povedený překlad Mikuláše Bryana, který je srozumitelný a zároveň mu nechybí básnivost. (...)

Lukáš Dubský, www.i-divadlo.cz, 17. 3. 2016

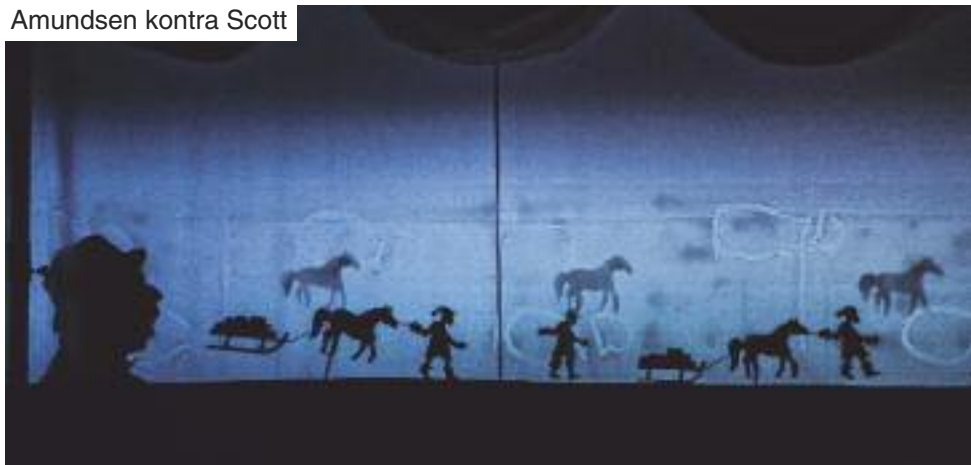
PADOUCH I HRDINA, JSME JEDNA RODINA

(...) V předvelikonočním víkendu uvedli na jevišti v Městském divadle Brno aktuální komedii, trochu satiru a maličko frašku velkého Brita Alana Ayckbourn *Malý rodinný podnik*. (...) Prosperující rodinný nábytkářský podnik svěří seniřnější majitel (Ladislav Kolář) do morku kosti čestnému, poctivému, neúplatnému zeti Jacku McCrackenovi (Viktor Skála). Lidumil a dobroděj ale brzy zjistí, že všichni kolem něho kradou. Dcera v samošce pitomosti za dvě libry, manželka kancelářské potřeby v podniku. Ostatní odklánějí finance ve větším. Že k vlastnímu prospěchu konzumního blahobytu, není třeba podotýkat. Švagr dokonce velkou část podniku svěří italské konkurující mafiánské rodině Rivettiů. Kvinteto zástupců na sicilánský způsob odstíňuje Alan Novotný. (...) Nakonec je Jack nucen tolerovat i vraždu a zaplatit „úklid“. Na tom

pokračování na str. 30

Amundsen kontra Scott

Otec, Matka

Dalskabáty hříšná ves

27.—31.5.

Divadelní
svět Brno
2016

DSB

Festival
progressivního
divadla

Tisícročná včela

V rámci festivalu
Divadelní svět Brno 2016

za vámi přijedou
na Činoherní a Hudební scénu
MdB divadelní soubory
z Prahy, Hradce Králové,
Slovenska či Německa.

Zveme vás na to nejlepší
z evropského divadla!

Na skle malované

Das Schloss / Zámek

Perníková chaloupka

S úsměvy idiotů

všem se podílí herecký výkvět MdB: Alena Antalová, Ivana Vaňková, Igor Ondříček, Jan Mazák (v roli bezpáteřího čmuchala), Johana Gazdíková, Evelína Studénková, Jakub Uličník. Ale i tváře novější – Sára Venclovská, Kateřina Marie Fialová, Jan Brožek. A harfenistky Alžběta Poukarová nebo Iva Kalusová. *Malý rodinný podnik* je inscenací kousavou. (...) Mnozí se budou tvářit, že jich se to netýká. Ani červenat se nebudou. A kdo z té barvy už trochu vybledl, tetelí se: Za nás to přeče jen takové nebylo! Sluší se jen dodat: Bylo.

Jiří P. Kríž, *Právo*, 24. 3. 2016

JAK PAN MRAVNÝ SE ZMĚNIL...

(...) Alan Ayckbourn se věnuje rodinným vztahům, lásce a nelásce, problémům s dorůstajícími dětmi, nejdou mu nešvary v podnikání, čest, klam, vize a deziluze. Jeho komedie jsou vždy dosti hořké. Smějeme se vlastně sami sobě, našim slabostem a neduhům. K takovým dílům patří i hra, kterou v režii Petra Gazdíka uvedlo Městské divadlo Brno. (...) Herecké obsazení je vhodně vybráno. Alena Antalová v roli Poppy je tou, která se marně snaží rodinu udržet v míru

a pohodě, její výstupy jsou krásně pravdivé a plné obav. Protože její manžel Jack (Viktor Skála) je od začátku do konce v takovém emocionálním rozpoložení, že do infarktu určitě nemá daleko. Jsou to fofry, jaké Skála rozehrává. Hned na začátku nasadí laťku svého výstupu hodně vysoko a zdá se, že snad vyšší emocionalita už nejde vyjádřit. Jenomže Jack se roztáčí do stále vyšších otáček a i jeho občasná mlčení je plně elektrizujícího napětí. I když jde o vážné konflikty, v divákovi to vytváří snad i škodolibý úsměv. Člověk je už takový, cizí neštěstí v něm

dokáže vyvolat i úsměv. Igor Ondříček jako Jackův bratr je z těch mazaných, šikovně proplouvajících nesnáze, pokud to jde. Ale ono to nejde napořád. A jeho herectví je stejně komicky mazané, jako osud jeho hrdiny. Radost pohledět. Jsou tady ještě dvě sestry, dcery starostlivé Poppy. Jedna děsná postpubertáčka Samantha, holka, kterou by člověk občas nejraději profackoval. Kateřina Marie Fialová ji hraje velmi přesvědčivě, ve svém opovrhování všemi i ve svém neštěstí. Potom starší sestra Johany Gazdíkové, rozumnější, taky starostlivá matka. (...) Jedna z moc hezkých postav je majitel rodinného podniku Ken, kterého si jistě s chutí zahrál Ladislav Kolář. Jeho stařecké chvilkové vynechávání paměti bylo kouzelné. Zase to bylo něco, čemu by se vlastně člověk neměl smát. Ale úspěšný autor komedií i režisér ví, co jsme to za diváky, a že škodolibost, i když si to neradi přiznáváme, je nám vlastní. Všichni další v této hře, úlisný soukromý detektiv Jan Mazák, Ivana Vaňková jako protřelá ženská, Cliffova manželka a docela působivá sexy milenka, nenápadný Roy Jana Brožka i Yvonne Sára Venclovské – všichni se svým jako by běžným konáním podíleli na ko-

mediálnosti inscenace. Všechno plynulo tak nějak obyčejně, logicky, ale přesto všechno mílovými kroky směřovalo ke katastrofě. (...)

Peter Stoličný,

www.i-divadlo.cz, 22. 3. 2016

BRNĚNSKÝ TITANIC DOKÁŽE DIVÁKY VTÁHNOUT NA PALUBU

(...) Herecký ansámbl měl před sebou náročný úkol – přenést dramatické okamžiky na divadelní jeviště tak, aby příběh dokázal strhnout, pobavit a nenudit, a to ještě bez patosu, který se tu lehce nabízí. Jednotlivé výkony tvoří pestrobarevný kaleidoskop osudů jednotlivců, které nenásilně tvoří kompaktní celek. (...) Pěvecky nezklame Eliška Skálová, do diváckých srdcí se určitě zapíše dojemný duet Zdeny Herfortové a Ladislava Koláře (manželé Strausovi) na potápějící se lodi nebo úvodní a závěrečná píseň, ze které tryská i přes tragiku příběhu optimismus. Výborně se se svým osudem pere kapitán Smith ve ztvárnění Zdeňka Junáka, topič Barrett (Dušan Vitázek) nebo Jiří Mach v roli důstojníka Murdocha. Nezklame Petr Štěpán v roli povýšeneckého majitele lodi Ismaye, Petr Gazdík jako jeho protiklad v roli skromného hlavního konstruktéra Titanicu Andrewse nebo Aleš Slanina v roli roztomile workoholického radisty Bridea. (...) *TITANIC* nabízí strhující taneční, herecká a pěvecká čísla, výpravné kostýmy a atmosféru silného příběhu, ze kterého (nejen) v závěru mrazí. Autorům se podařilo přenést na divadelní prkna bezesporu nový muzikálový hit. Příběh s sebou nese i poselství, které je v dnešní přetechnězované době plně spěchu a rychlosti stále aktuální – cena po dokonalosti a rychlosti může být někdy příliš vysoká. Protože to byla právě lidská pýcha, která strhla Titanic až na dno oceánu.

Kateřina Šebelová,

www.epochtimes.cz, 22. 1. 2016

SMÍCH JAKO NÁPRAVA, ZÁBAVA I POZNÁNÍ

(...) Současní Francouzi Delaporte a de La Patellière napsali hru *Jméno* o tom, jak jeden vtip – dát očekávanému potomku „po Hitlerovi“ jméno Adolf – totálně rozvrátí rodinné i přátelské vztahy. Brutální (...) výpověď, že život je směšný a tragický zároveň, inscenoval režisér Petr Gazdík v Městském divadle Brno s přesností

si vyloženě užívá postavu glosátora Vincenta, která je herecky velmi vděčná, jelikož má asi největší počet vtipných hlášek. Asi nejrafinovanější výkon ale podává Alena Antalová jako Vincen-tova sestra Elisabeth. Zpočátku je vyloženě nenápadná, její zapojení do děje je minimální, aby se v závěrečném monologu ukázalo, že jde o postavu, která byla prudkou výměnou názorů patrně nejvíce zasažena. (...) Text současné francouzské dramatiky patří v komediálním žánru k tomu nejlepšímu, co bylo v uplynulých letech napsáno. Nevyhýbá se ani závažnějším tématům, na která se ovšem dívá s nadhledem a koření je lehce černým humorem. (...)

Lukáš Dubský,
Pardubický deník, 28. 1. 2016

HOMEK I FAJN CHLAPA CHVÁLÍ PAVLA VITÁZKOVÁ

Herecká rodina Pavly a Dušana Vitázkových, do níž patří i dvouletá Barborka a v červnu přibude další potomek, je profesně spojena především s Městským divadlem Brno. Dušan Vitázek je na této scéně jednou z nejzářivějších muzikálových hvězd. Jeho žena Pavla se proslavila také v populárních seriálech. (...) Bydlení si však brněn-

metronomu. Rychlé proměny mezi komickým a vážným, suverénní a celistvé, přesné herecké kresby nejednoznačných postav, především Aleny Antalové a Martina Havelky. (...)

Jan Kolář,
Divadelní noviny, 16. 2. 2016

HÁDKA O ADOLFA ODDARTUJE KOLOTOČ SLOVNÍCH PŘESTŘELEK

(...) S příchodem postavy Vincenta začíná kolo-toč ironických přestřelek a zdařilých slovních výměn. Zpočátku se zdá, že půjde pouze o akademickou debatu o vhodnosti jména Adolf mezi Vincentem a jeho dlouholetým kamarádem z dětství Pierrem. Jenže postupně jsou do sporu vtaženi i ostatní účastníci rodinné večere a otevřená stavidla upřímnosti už nelze zaklapnout. Postavy se dozvídají nepříjemné pravdy a vypadá to, že jejich vztahy nejsou zdaleka tak idylické, jak se na počátku zdálo. *Jméno* je brilantně napsaná konverzace s bryskními dialogy. Režisér Petr Gazdík (...) správně usoudil, že gradaci příběhu pomůže, pokud se představení bude hrát bez přestávky. Spolehnout se mohl také na herce, kteří předvádějí plnokrevné výkony. Martin Havelka

ská rodačka a trenčínský rodák našli v Útěchově u Brna. „Za město jsem se ovšem stěhovala původně sama, už v roce 2000,“ upřesňuje. (...) „Bylo to kvůli pěknému místu a příjemnému bydlení. Tenkrát jsem o tom moc nepřemýšlela,“ usmívá se herečka a dodává, že její partner se k ní v Útěchově připojil až o pět let později, tedy v roce 2005. (...) Kraj kolem Útěchova si prý zamilovala hned v prvním okamžiku. „Začíná tady Moravský kras, máme zde nikdy nekončící lesy, potůčky, ranče, z okna vidím koně. Psy a kočky nám chodí zlobit liška. Když jsme měli zasazené brambory, tak mě vždycky v noci vzbudila prasata, která tam na ně chodila,“ vyprávěla Pavla Vitázková v rozhovoru. (...) Dokonce tvrdí, že příliš nepostrádá ani vybavenost, jakou poskytuje velké město. „Po ničem se nám moc nestýská, v podstatě máme pocit, že bydlíme přímo ve městě, jenom na krásném místě. Do centra a do práce to máme i za plného provozu autem třináct minut,“ usmívá se herečka. Když se manželů Vitázkových někdo zeptá na největší výhody takového bydlení „za městem“, vždycky zdůrazní přírodu. „Bydlíme pět set metrů nad mořem, uprostřed lesů,“ rozplývá se herečka. „Taky všechny „městské starosti“ člověk nechá tam dale (v níže položeném městě Brně – pozn. red.) a tady si připadáme jako na chalupě.“ (...) „Je pravda, že občanská vybavenost je nulová, tedy kromě zdejší hospody,“ usmívá se Pavla Vitázková, ale hned dodává, že zase takový problém to právě v Útěchově přece jen není. „Všude se dá dojet a jezdit sem i noční rozjezd,“ připomíná velký bonus Útěchova, celodenní napojení na městskou hromadnou dopravu včetně nočních spojů. A že nemá doma řemeslníka, zedníka nebo zarputilého domácího kutila? To Pavle Vitázkové, zdá se, vůbec nevádí. Její manžel je sice „jen“ dobrý zpěvák a herec, ale hlavně prý klidný a vyrovnaný chlap. „Je štěstí, že mám právě jeho, protože s excentrikem, který by mě trápil svými emotivními výlevy, bych asi nedokázala žít,“ uzavírá herečka.

Jana Soukupová,
MF Dnes, 30. 3. 2016

KŘÍDLA 2015/2016

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zasvěřené)

Paul Pöthner / *Splášené nížky*

Andrew Lloyd Webber, Jim Steinman, Patricia Knop, Gale Edwards / *Pískání po větru*

Daniel Grobe-Boymann, Thomas Kahry / *Vrabčák a anděl*

William Shakespeare / *Král Lear*

Andreas Sauter, Bernhard Studlar / *Červené komety*

Peter Stone, Maury Yeston / *TITANIC*

L. Tolstoj, P. Müller, P. Müller, Sziám / *Evangelium o Marii*

Alan Ayckbourn / *Malý rodinný podnik*

Xavier Náboo, Markus Helz, Michael Herberger, James Krüss / *Prodaný smích*

Stanislav Moša, Petr Ulrych, Julius Zeyer / *Radúz a Mahulena*

Nejvýraznější tvůrčí počín

(dramaturgie, scéná, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, výtvarný plakát, program atp.)

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Texty jsou redakčně kráceny.

Jméno:

Adresa, (e-mail):

Anketní lístek
vhodíte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2016

Městské divadlo Brno,
Lidická 12, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 360
e-mail: komercni@mdb.cz

Peter Stone
Maury Yeston

TITANIC

REŽIE A ÚPRAVA
STANISLAV MOŠA

20. – 24. KVĚTNA 2016

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCĚNĚ

V roce 1898 mělo v pražském Národním divadle premiéru české pohádkové poetické drama *Radúz a Mahulena*, které Julius Zeyer, přední představitel lumírovské generace, novoromantik a předchůdce dekadentů, sepsal podle slovenské lidové pohádky. Jen na jevišti Zlaté kapličky se titul od té doby objevil již jedenáctkrát a v titulní roli dívky, která dokáže svou láskou porazit všemocné zlo, zde hrály takové osobnosti jako např. Hana Kvapilová, Leopolda Dostálová, Marie Glázrová či Klára Jerneková. Scénickou hudbu k pohádce napsal Josef Suk, čímž se na dlouhá léta příběh ze slovenských hor spojil s jeho lyrickými a romantickými melodiemi. V roce 1970 stejná hudba zazněla i ve filmové verzi pohádky, kterou v hlavních rolích s Janem Třískou a Magdou Vašáryovou natočil Petr Weigl.

Téměř sto let po premiéře se nesmrtelný příběh lásky dočkal svého znovuzrození na jevišti Městského divadla Brno. 8. listopadu roku 1997 zde měl *Radúz a Mahulena* premiéru v nové textové úpravě a verzi Stanislava Moši a s originální hudbou Petra Ulrycha. Hrál se až do roku 2002 a zaznamenal 91 repríz, 36 295 diváků se v těch letech nechalo okouzlit niterným příběhem, který jim již tenkrát hráli Markéta Sedláčková, Petr Gazdík, Zdena Herfortová, Ladislav Kolář, Igor Ondříček, Petr Štěpán, Robert Jicha či Stanislav Slovák. Tedy herci, kteří jsou dodnes výraznými osobnostmi našeho divadla a jejichž popularita tenkrát mimo jiné i díky tomuto představení vznikala. Diváci tehdy odcházeli z divadla a v hlavě jim stále zněly nezapomenutelné melodie s krásnými texty. Je mnoho těch, kteří si dodnes zpívají: „...dvě království se v zášti potýkají a jedno druhé chce srazit na

kolena. Než zrozeni jsou Radúz a Mahulena!“ anebo: „*Magurský králevici, hodím tě mezi krysy! Co ti kdy bylo krásné, navždycky bude kdysi!*“

Nesmrtelný příběh zakázané lásky mezi dvěma zneprátenými rody zde vychází z lidové slovenské pohádky, ale jde samozřejmě o motiv ještě starší, objevující se v různých variantách i u bratrů Grimmů nebo v indických eposech. Není tedy pochyb o tom, že také v dnešní době jde o námět aktuální, nabízející současnému obecenstvu možnost prožít romantický příběh lásky, která (dovolme si to klíše, které je zde ovšem namísto) hory přenáší a kameny láme. Nedovolme spolu s hlavními hrdiny slovy z této půvabné balady ani v současnosti „*zadupat a zničit, co mohlo vonět*“.

Téměř po dvaceti letech se tedy k oblíbenému titulu, který ve své době kritika označovala za „estetický zážitek a podnět k zamyšlení“, vracíme v nové inscenaci, jež pro Biskupský dvůr (znovu) režijně připraví **Stanislav Moša**, v nových kostýmech **Andrey Kučerové** a originální scéně **Jaroslava Milfajta**, s choreografií **Michala Matěje**. V hlavních rolích se můžeme těšit na **Andreu Zelovou** a **Aleše Slaninu**, které doplní **Stanislav Slovák** v roli Vratka a **Markéta Sedláčková** jako Nyola, jež se jako jediní vrací z původního obsazení, Matku Zemi zazpívá **Viktória Matušová** a v roli Runy se představí **Lucie Bergerová**. . . Premiéra proběhne 18. června 2016 pod hvězdným nebem a petropavelskými věžemi v prostorách Biskupského dvora Moravského zemského muzea.

Klára Latzková

Michal Istenik, držitel loňské Ceny Thálie v oboru činohra, předal letošní cenu herečce Zoře Valchařové Poulkové z Klicperova divadla v Hradci Králové.

Za celoživotní činoherní mistrovství převzal Cenu Thálie z rukou prezidenta herecké asociace Jiřího Hromady herec Stanislav Zindulka, bývalý dlouholetý člen našeho souboru.

V Kavárně ERA na Zemědělské ulici se představili Radka Coufalová, Barbora Remišová a Ondřej Studénka s písněmi z muzikálu Evangelium o Marii.

Barbora Remišová vystoupila jako představitelka role Mladé Marie.

Pravidelně se setkávají v divadle seniři, emeritní členové souboru. Na snímku zachyceni ve dvojce zkušebně.

O pauze v představení si za seniory odskočil i Josef Jurásek.

K porcování čuníka došlo na zahrádce divadelní restaurace Nekonečno.

LISTOVÁNÍ

O tuto kulinářskou akci se zasloužil ekonomický náměstek Lubomír Spáčil a porcování se zúčastnil i Petr Ulrych pod dohledem ředitele Stanislava Moší.

Polévku míchala mírně vydešená Andrea Zelová.

Všem chutnalo, výběr byl bohatý.

Do novácké soutěže Tvoje tvář má známý hlas se zapojila Hana Holířová a skórovala jako Beyoncé.

A s Janikou Kolářovou si Hanka udělala selfičko. Tentokrát v roli Michaela Jacksona.

Kateřina Kolčavová, hostující herečka v našem divadle, vyhrála prestižní talentovou soutěž v Kalifornii. Na koncert v Kinokavárně si přizvala Andreu Zelovou a Aleše Slaninu. Doprovodili je muzikanti z našeho divadla.

Andrea si s Alešem sříhli duety z muzikálu Noc na Karlštejně a Kalyby tisíc klarinetů.

Výtvarník Jakub Stejskal připravuje každý měsíc novou výstavu prací brněnských výtvarníků do Galerie Milana Zezuly ve foyer Činoherní scény.

Prohlídku vystavených děl si nenechala ujít ani naše děvčata z administrativy.

PARTNEŘI DIVADLA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DOKOŘÁN KVĚTEN 2016
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

Jeř Kratochvíl

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek,

Petr Konečný

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

214. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 21. 4. 2016

Náklad 5 600 ks

Titulní strana:

Prodaný smích

foto: Jeř Kratochvíl

Georges Feydeau

BROUK V HLAVĚ

režie Gustav Skála

TITANIC

osudový muzikál

20. – 24. května 2016
na Hudební scéně

Divadelní událostí letošního roku se stalo první uvedení muzikálu TITANIC na českém jevišti. Příběh údajně nepotopitelné lodi, která ztroskotá při své první plavbě, je zpracován jako mozaika osudů lidí, kteří skutečně na Titanicu pluli, jako například kapitán E. J. Smith či lodní konstruktér Thomas Andrews. Společně s nimi jsme svědky konce snů lidí, kteří se vydali hledat za oceánem své štěstí. Nádherná hudba a dojemný příběh vás chytne za srdce!